Dosarul nr.4r-4543/23 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-23047275-02-4r-27112023 Judecător: Elena Costiuc

D E C I Z I E
În numele Legii

26 aprilie 2024 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău
Avînd în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Oxana Robu
Judecători: Silvia Gîrbu și Stelian Teleucă

A examinat în ședință publică, în ordine de recurs*, fără participarea părților* recursul declarat de persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional *****, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21 septembrie 2023*,* în cauza contravențională în privința lui ***** învinuită în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional al RM.

Termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei în prima instanță: 11.04.2023 – 21.09.2023;
Judecarea recursului la Curtea de Apel Chișinău: 27.11.2023 – 26.04.2024;
Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra recursului declarat de către persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional *****, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21 septembrie 2023*,* Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău-

C O N S T A T Ă:

1. Prin procesul-verbal serie/nr. MAI 05854449 din 28 martie 2023, încheiat de agentul constatator din cadrul Direcției de Patrulare Sud al Inspectoratului Național de Securitate Publică, *****, în baza art. 233 alin. (1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina făptuitorul *****, că la 26 martie 2023, ora 03:45 min., conducea mijlocul de transport de model ”KIA Sportage”, cu numărul de înmatriculare ”HDO 411”, pe traseul R 34, km 84, r-nul Cantemir, conducea mijlocul de transport sus menționat cu o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,16 mg/l, ignorând pct. 14 (a) din Regulamentul Circulației Rutiere.

La data de 30 martie 2023, în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 1 lit. c) din Codul contravențional, prezenta cauza contravențională, a fost expediată spre examinare conform competenței în Judecătoria Cahul sediul Taraclia, iar prin

încheierea Judecătoriei Cahul sediul Taraclia din 03 aprilie 2023, a remis spre examinare conform competenței Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani.

2. *Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 septembrie 2023,* s-a recunoscut cet. *****, ***** a.n., IDNP *****, domiciliat în r-nul ***** - vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional, aplicându-i-se astfel o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 350 (trei sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 17500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei, cu privarea de ”dreptul de a conduce mijloace de transport” pe un termen de 10 (zece) luni.

S-a adus la cunoștința cet. ***** că, în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, el este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o va plăti în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale şi, în aşa fel, se va considera că sancțiunea amenzii a fost executată integral.

Executarea sancțiunii privării de dreptul de a conduce mijloace de transport se va asigura de către organul de poliție în a cărui rază teritorială își are domiciliul cet. *****.

La definitivarea hotărârii, cancelaria instanței de judecată va trimite hotărârea privind privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport şi dispoziția de executare organului de politie în a cărui rază teritorială își are domiciliul contravenientul, care la rândul său, în termen de 5 zile, va informa instanța de judecată despre executarea hotărârii.

3. *Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21 septembrie 2023 a declarat recurs persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional ***** prin care solicită repunerea în termen şi admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21.09.2023 cu dispunerea achitării lui ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod Contravențional şi încetarea procesului contravențional.*

În motivarea cerințelor sale, persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional ***** a invocat următoarele aspecte:

- invocă recurentul că hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21 septembrie 2023 este una ilegală şi neîntemeiată şi urmează a fi casată. Criticile aduse împotriva soluției emise se fundamentează pe temeiurile prevăzute de art. 466 lit. d), e), f) Cod contravențional, deoarece hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; deoarece nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției, contravenientul a fost sancționat pentru o fată neprevăzută de prezentul cod**;**
- constată, că instanța nu a studiat şi nu a inclus în motivarea hotărârii principalele argumente, şi, anume: proces - verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 28.03.2023, *****, potrivit

căreia a declarat că la 26 martie 2023 a fost în ospeție la niște rude cu automobilul de model KIA Sportage, unde a servit doar 25 grame de coniac, după s-a pornit spre domiciliu, iar pe drum a fost stopată de poliție şi a fost testată cu aparatul alcoolscopic, unde rezultatul a arătat 0,16 mg/1. Recunoaște că a consumat doar 25 grame de coniac. Însă nu este de acord cu rezultatul obținut. Astfel, instanța urma să examineze corespunderea rezultatului testării alcoolscopice de 0,16 mg/1 cu stare de ebrietate ușoară, prevăzută de art. 233 alin. (1) Cod contravențional reieșind şi din marja de eroare prevăzută de lege. Conform tichetului eliberat de „Alcotest 6810", s-a constatat concentrația alcoolului în aer expirat de 0,16 mg/1. Conform regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, punctului 4, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad minim - în caz de stabilire a concentrației de alcool de la 0,15 mg/1 pînă la 0,3 mg/1 în aerul expirat. Cuvîntul „inclusiv 0,15 mg/1" lipsește, în schimb, conform pct. 3 al regulamentului, se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sînge - 0,3 g/1; b) în aerul expirat - 0,15 mg/1. Astfel, atestă, că 0,15 mg/1 în aerul expirat este concentrația maximă, dar admisibilă pentru conducători auto;

- atrage atenția instanței de recurs că, conform procedurii de măsurare legală PML 5-02:2015 „Măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate cu analizatorul de tip „ALCOTEST 6810", aprobat prin ordinul Ministerului Economiei nr. 104 din 08.06.2015 (Publicat: 24.07.2015 în Monitorul Oficial Nr. 190-196), punctului 16, „la stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate, cu utilizarea analizatorului, se va ține cont de eroarea tolerată a analizatorului, care constituie ± 0,02 mg/L şi se tratează în favoarea persoanei testate.

4. În conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod de Procedură Penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin. (1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) alin.(1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod Contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a respinge recursul declarat de persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional *****, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21 septembrie 2023, ca fiind nefondat,* reieșind din următoarele considerente.

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, *instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. În fapt, reieșind din materialele cauzei Colegiul penal constată că, cet. *****, 26 martie 2023, ora 03:45 min., conducea mijlocul de transport de model ”KIA Sportage”, cu numărul de înmatriculare ”HDO 411”, pe traseul R 34, km 84, r-nul Cantemir, conducea mijlocul de transport sus menționat cu o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,16 mg/l, ignorând pct. 14 (a) din Regulamentul Circulației Rutiere.

Reieșind din textul procesului–verbal cu privire la contravenție, instanța de recurs stabilește cu certitudine că, procesul – verbal și decizia de sancționare au fost emise în prezența făptuitorului *****.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

8. Instanța de recurs reține că, Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „*ad validitatem*”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de recurs alăturat instanței de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal nu cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravențional, însă acestea nu afectează în mod esențial fondul cauzei, iar sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând semnătura agentului constatator precum și a contravenientului. Dispozițiile legale pertinente au fost corect menționate de către agentul constatator, sancțiunea fiind aplicată cu respectarea prevederilor legale referitoare la cuantumul minim și maxim al amenzii.

Colegiul mai menționează că, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție din 28.03.2023, prin prisma art.442, 443 Cod contravențional, Colegiul îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția lui ***** și-a găsit confirmare pe deplin în ședința de judecată, acțiunile căruia instanța le-a încadrat corect în temeiul art. 233 alin.(1) Cod contravențional.

Totodată, instanța de judecată atestă că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către

agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Sub aspectul legalității procesului verbal, Colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

9. Cu privire la temeinicia procesului verbal de constatare a contravenției, instanța de recurs alăturat instanței de judecată reține, că la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție agentul constatator a acumulat suficiente probe pertinente și concludente ce demonstrează vina contravenientului.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui în comiterea încălcării prevederilor art. 233 alin. (1) Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod Contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, astfel că actele contravenționale întocmite în privința lui ***** sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, concluziile agentului constatator, sunt fondate, aferent vinovăției lui *****, în comiterea contravenției prevăzute la art. 233 alin.(1) Cod contravențional, de vreme ce agentul constatator a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de tragere a persoanei la răspundere contravențională. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

10. În contextul constatărilor indicate, instanța de recurs apreciază ca neîntemeiat argumentul recurentului *****, cu privire la lipsa descrierii clare de către agentul constatator a faptei comise și lipsa de probe ce ar demonstra vinovăția acestuia, or, prin procesul-verbal cu privire la contravenție se constată că agentul constatator a indicat că conducătorul auto la data de 26 martie 2023, ora 03:45 min., conducea mijlocul de transport de model ”KIA Sportage”, cu numărul de înmatriculare ”HDO 411”, pe traseul R 34, km 84, r-nul Cantemir, conducea mijlocul de transport sus menționat cu o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,16 mg/l.

În acest context, Colegiul apreciază critic argumentul făptuitorului, prin care acesta afirmă că agentul constatator a comis o serie de încălcări la încheierea procesului-verbal (neprezentarea de probe foto-video, lipsa actului de omologare a aparatului de fixare a contravenției), precum și argumentele despre lipsa în acțiunile ei a faptei de conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influența alcoolului ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune. Colegiul penal apreciază ca lipsite de temei și afirmațiile făptuitorului despre faptul că acuzațiile sunt parțiale şi neclare, prin ce s-a admis încălcarea prevederilor art.443 alin.(l) lit. e) Cod contravențional, care stipulează că, procesul verbal va cuprinde, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției, or, agentul constatator la rubrica „a săvârșit fapta (esența contravenției), menționează: ... „că cet. ***** conducea mijlocul de transport cu o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,16 mg/l, acțiunile acesteia fiind încadrate conform art. 233 alin.(1) Cod contravențional.

Prin art. 233 alin. (1) din Codul contravențional, se sancționează fapta de *conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 350 la 500 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an.*

11. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul - verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată legal a reținut faptul că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional și anume prin:

- procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 05854449 din 28 martie 2023, întocmit în privința făptuitorului în baza art. 233 alin. (1) din Codul contravențional; - informația din 26.03.2023;

- cecul ”Drager 4366”, potrivit căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către ***** constituie 0,16 mg/l;

- ordonanța de pornire a procedurii contravenționale din 26.03.2023;

- copia permisului de conducere pe numele *****;

- copia certificatului nr. 34/17-4836 din 15.06.2022;

- copia buletinului de verificare metrologică seria C 0534403;

- proces- verbal de aducere la cunoștință drepturile și obligațiile;

- - proces – verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 28.03.2023, *****, potrivit căreia *a declarat că la 26 martie 2023 a fost în ospeție la niște rude cu automobilul de model KIA Sportage, unde a servit doar 25 grame de coniac, după s-a pornit spre domiciliu*, iar pe drum a fost stopată de poliție și a fost testată cu aparatul alcoolscopic, unde rezultatul a arătat 0,16 mg/l. *Recunoaște că a consumat doar 25 grame de coniac*. Însă nu este de acord cu rezultatul obținut.

La caz, instanța de recurs reține că , totalitatea probelor prezentate de către agentul constatator, dovedesc fără echivoc că anume cet. ***** a săvârșit contravenția prevăzută de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional.

În acest sens, se reține că, contravenția prevăzută de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional constituie fapta prejudiciabilă care aduce atingere relațiilor sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

Astfel, potrivit pct. 14 lit. a) din Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influenta preparatelor medicamentoase care

provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Latura obiectivă a contravenției prevăzută la art. 233 alin. (1) din Codul contravențional este compusă din fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, cu condiția că fapta să nu constituie infracțiune și mijlocul de săvârșire a contravenției, și anume mijlocul de transport.

Conform pct. 3 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului R.M. nr. 296 din 6.04.2009 /Monitorul Oficial nr. 80-81/347 din 24.04.2009/, se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sânge – 0,3 g/l; b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.

Condițiile privind determinarea stării de ebrietate alcoolică cu grad minim sunt reflectate în pct. 4 lit. a) al Regulamentului pre citat, potrivit căruia aceasta se atestă în cazul stabilirii concentrației de alcool de la 0,3g/l pînă la 0,5 g/l în sînge sau de la 0,15 mg/l pînă la 0,3 mg/l în aerul expirat.

La caz, în corespundere cu circumstanțele faptice, se atestă că, la 26 martie 2023, ora 03:45 min., conducea mijlocul de transport de model ”CJA Sportage”, cu numărul de înmatriculare ”HDO 411”, pe traseul R 34, km 84, r-nul Cantemir, conducea mijlocul de transport sus menționat cu o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,16 mg/l, ceea ce conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 ”Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei” se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad minim, care însă depășește gradul admisibil stabilit de lege.

Ținând cont de faptul că cet. ***** a neglijat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, precum și de faptul că securitatea traficului rutier prezintă un interes public major, iar asigurarea securității este o obligație pozitivă a statului, prin urmare unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligația de a respecta anumite reglementări impuse de autorități în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor, instanța de recurs consideră că agentul constatator corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 233 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului verbal, instanța reține că situația de fapt reținută în procesul verbal corespunde realității.

Prin urmare, toate aceste înscrisuri apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc vinovăția lui ***** în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Cod contravențional.

12. Pe lângă această, Colegiul Penal apreciază că, în măsura în care procesul - verbal cu privire la contravenție seria MAI 05854449 din 28 martie 2023 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, recurentul nu a invocat, iar instanța nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional. Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate.

Din probele administrate în cauză și reținute supra, instanța a stabilit cu certitudine că, ***** nu a respectat prevederile legale și anume a condus mijlocul de transport cu o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,16 mg/l, astfel, ignorând prevederile pct.14 lit.a) al Regulamentului circulației rutiere.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanța de judecată, încheierea procesului - verbal fiind temeinică.

Poziția lui ***** expusă în cererea de recurs instanța de recurs o apreciază critic, și ca o încercare de a se eschiva de răspundere, or probele administrate de agentul constatator demonstrează incontestabil săvârșirea faptei contravenționale reținute în sarcina lui ***** prin procesul verbal de contravenție, nefiind răsturnată prezumția de validitate și temeinicie de care beneficiază acest act.

Mai mult, potrivit principiului *actori incumbit probatio*, cel ce face o afirmație în fața judecății trebuie să o și dovedească. Astfel, lui ***** îi revenea sarcina probei sub aspectul dovedirii faptului că, nu conducea mijlocul de transport sub influența alcoolului.

13. Sub acest aspect, Colegiul Penal conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar recurentului ***** i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele contestate.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recurentul nu a combătut probatoriul din dosar, respectiv dubii la capitolul vinovăției lui ***** de comiterea faptei contravenționale, în condițiile în care au fost prezentate probe verosimile, concludente și pertinente, dar și administrate fără careva încălcări la etapa de colectare a acestora, care demonstrează clar și fără echivoc faptul comiterii acțiunii de conducere a vehiculului de către o persoană care se află sub influența alcoolului

ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Colegiul consideră oportun de a preciza că, procesul-verbal contestat a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia aplicată în privința sa, fapt confirmat prin semnătura acestuia în toate rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenție.

Astfel, instanța, coroborând probele cercetate cu prevederile legale citate, concluzionează că ***** este culpabilă de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional.

Subsecvent, la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea lui ***** vinovată în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional şi a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, neidentificându-se careva circumstanțe din cele prescrise la art. 445 din Codul Contravențional şi care ar conduce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art.art. 5 – 9 din Codul contravențional, şi anume principiul legalității şi egalității în fața legii, principiul dreptății şi caracterului personal al răspunderii contravenționale, precum şi principiul individualizării răspunderii contravenționale şi sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către ***** în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravenționala şi care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Instanța de recurs conchide că la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția lui *****, existența circumstanțelor atenuante şi a celor agravante, necesitatea sancționării celui din urmă şi caracterul sancțiunii contravenționale, ca în consecință de către instanța de judecată fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională echitabilă şi în limitele fixate şi prevăzute de respectiva normă materială contravențională.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că în situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, făptuitorul a recunoscut că a servit 25 grame de coniac, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează cu certitudine comiterea de către cet. ***** a acțiunilor ilicite prevăzute la art. 233 alin. (1) Cod contravențional, de către instanță nu sunt temeiuri de a pune la îndoială

corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Declarativ Colegiul apreciază și argumentul făptuitorului precum că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și la emiterea deciziei de sancționare agentul constatator, nu a cercetat toate circumstanțele cazului sub toate aspectele, obiectiv și multilateral, deoarece ultimul nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare nu a prezentat instanței probe contrare întru combaterea celor constatate de către agentul constatator, or cumulul de probe administrat la materialele cauzei confirmă fără echivoc, că *****, contrar alegațiilor sale, inclusiv din cererea de recurs, se face vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Cod contravențional.

Prin urmare, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanțele de drept descrise, instanța de recurs stabilește că, cet. cet. ***** corect şi întemeiat a fost identificat ca o persoană care fiind vinovată a condus vehiculul în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul admisibil stabilit de lege, și care nu constituie componență de infracțiune, în legătură cu ce a comis contravenția prevăzută de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional.

14. În contextul dat, Colegiul penal determină că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării lui *****.

În această privință, instanța de judecată consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional, potrivit căruia „Procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu”.

În situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează, fără echivoc, comiterea de către ***** a acțiunilor ilicite prevăzute la art. 233 alin.(1) din Codul contravențional, astfel încât, instanța de judecată nu are temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal,

iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Prin urmare, Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată, deși recurentul atât în contestație cât și în recursul declarat neagă vinovăția sa în comiterea faptei incriminate, acestea vin în contradicție cu probatoriul acumulat la caz, fiind o modalitate de eschivare de la răspundere.

În același context, relevante sunt dezideratele din Hotărârea Curții Constituționale nr.28 din 22.11.2018, §65, în care Curtea a reținut în jurisprudența sa că, sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Instanța corect a concluzionat, că față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost dovedită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator şi a probelor acumulate, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Astfel, conform prevederilor art. 440 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova, „Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare”.

15. Colegiul notează că la stabilirea categoriei pedepsei făptuitorului, instanța de judecată a ținut cont de caracterul contravenției, de persoana vinovată şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravențională, precum şi de faptul că pedeapsa contravențională este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare şi de reeducare a contravenientului care se aplică de către instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit contravenții, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Mai mult, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea făptuitorului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi fapte contravenționale atât de către contravenienți, cât şi de către alte persoane.

Ţinând cont de caracterul şi gradul de pericol social al contravenției săvârșite de contravenienta *****, de personalitatea acesteia, de vârsta şi starea familiară, de circumstanțele atenuante, de circumstanțele agravante nu au fost stabilite, luînd în considerație totalitatea circumstanțelor comiterii contravenției Colegiul apreciază pedeapsa aplicată una echitabilă și proporțională acțiunilor contravenientului or această măsură de pedeapsă este echitabilă și proporțională pericolului social al contravenției și persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal și eficient își va atinge scopul de restabilire a echității sociale și prevenirea în săvârșirea de noi contravenții, atât din partea contravenientului, cât și a altor persoane.

În concluzie Colegiul apreciază că instanța de judecată la aplicarea pedepsei a luat în considerație caracterul şi gradul prejudiciabil al contravențiilor săvârșite, de persoana vinovată, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, astfel pedeapsa contravențională fiind o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a contravenientului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit contravenții, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Mai mult decât atât pedeapsa contravențională are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea contravenientului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi contravenții atât din partea contravenientului, cât şi a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei contravenții i se

aplică o pedeapsă echitabilă. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată tine cont de gravitatea contravenției săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La stabilirea categoriei pedepsei s-a ținut cont de caracterul prejudiciabil al faptei, de persoana vinovată şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravențională, precum şi de faptul că pedeapsa contravențională este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare şi de reeducare a contravenientului care se aplică de către instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit contravenții, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Totodată, în cazul pedepselor alternative, individualizarea categoriei pedepsei se începe de la pedeapsa cea mai blândă, care întotdeauna este înscrisă prima în sancțiune conform ierarhiei pedepselor.

De menționat că, pentru acțiunea ilicită reținută în sarcina făptuitorului, legiuitorul a prevăzut sancțiuni contravenționale alternative, precum amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 6 luni la 1 an. Astfel, conducându-se de criteriul individualizării pedepsei potrivit căruia o pedeapsă mai aspră se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei, Colegiul penal apreciază ca fiind, echitabilă, legală și individualizată aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă, care în mod cert va duce la atingerea scopului prevăzut de pedeapsa contravențională și va asigura corectarea făptuitorului.

Din cuprinsul hotărârii, rezultă că instanța de fond a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea contravenientei este posibilă doar prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 350 (trei sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 17500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei, cu aplicarea pedepsei complimentare obligatorii – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 10 (zece) luni, enumerând circumstanțele constatate: a ținut cont de gravitatea contravențiilor, săvârșită cu intenție, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat.

Astfel, stările de fapt, dar și circumstanțele în care a fost comisă contravențiile incriminate lui *****, pun în vizorul Colegiului penal incorectitudinea micșorării pedepsei deoarece, contravenienta a comis cu intenție contravenția prevăzută de art. 233 alin. (1), Cod contravențional, iar de către instanța de fond i-a fost stabilită pedeapsa sub formă amendă cu privarea de ”dreptul de a conduce mijloace de transport, iar careva temeiuri privind modificarea pedepsei stabilite contravenientei, de către Colegiul Penal nu au fost reținute.

În lumina celor expuse, Colegiul penal consideră că, aplicarea în privința cet. cet. *****, se impune a fi luată pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficiență principiilor enunțate în art. 2 din Codul contravențional, și anume, apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

16. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Colegiul reține că, argumentele recurentului din cererea de recurs ca fiind nefondate și pur declarative, or, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert încălcarea de către făptuitor a RCR.

Prin urmare, instanța de recurs nu poate reține alegațiile recurentului referitor la normele legale la care a făcut trimitere instanța de fond privind nulitatea actelor procedurale or, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde,

circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

17. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional *****, și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21 septembrie 2023 fără modificări.

18. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), 474 Cod Contravențional al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional *****, și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21 septembrie 2023, în cauza contravențională în privința lui ***** învinuită în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional al RM.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Oxana Robu

Judecător: Silvia Gîrbu

Judecător: Stelian Teleucă